

Bayer Zsolt: Ehhez a Nyugathoz? (1.)

2022 január 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nem, nem és nem.

Mottó: „Putyin azt követeli, hogy Magyarország lépjen ki a NATO-ból, amir?l 1997-ben a magyarok népszavazással döntöttek. S?t Putyin Orbánt is Moszkvába rendelte magához. A brüsszelez?, a külföldi beavatkozásra máskor oly érzékeny kormány mégis mi a fenét csinál? A magyarok a Nyugathoz, és nem Oroszországhoz akarnak tartozni!!” (Szabó Tímea)

Nem, nem és nem. Hiába kaptad meg a friss napiparancsot a kiképz?idt?l és a téged jó ég tudja, mivel zsaroló és sarokban tartó sötét oldaltól, a helyzet ennél bonyolultabb. Csak egy hozzád hasonlóan ostoba, szegény hülye látja így a világot.

S persze, ennyivel el is intézhetnénk Szabó Tímeát, aki nagyjából valóban ennyi tör?dést és odafigyelést érdemel.

De magunknak tartozunk annyival, hogy megpróbáljuk végiggondolni, ?k, az a másik világ, az a másik bolygó, amelyet már sem érteni, sem meglátogatni nem akarunk, ?k miért gondolják és mondják és cselekszik azt, amit gondolnak és mondanak és cselekszenek.

Ez a munka viszont nem intézhet? el egy szabótímeai Facebook-bejegyzéssel. És annyival is tartozunk önmagunknak, hogy soha, de soha ne elégedjünk meg egy szabótímeai Facebook-bejegyzéssel, és soha, de soha ne gondoljuk azt a választóinkról, a honfitársainkról, imádott nemzetünk tagjairól, hogy ?k megelégednének ennyivel, mert ennél többet, ennél bonyolultabbat úgysem értenének meg.

Nem. Ez a szabótímeai (márki-zayi, hadházyi, jakabi – a sor vég nélkül és tetszés szerint folytatható) univerzum, melynek végtelensége a tubusnyi pirosarany, no és a definiálatlan és semmit sem jelent? „emberiség” szeretete, az „emberiség”, mint hivatkozási alap.

Induljunk is el innen.

S az induláshoz menjünk vissza 1834-ig.

Ebben az évben írta meg Kölcsey Ferenc a Parainesis Kölcsey Kálmánhoz cím? kis „erkölcsi prédikációját”, méghozzá keresztfiához.

Ebben – s legyen ez a mi kiindulópontunk – ezt olvashatjuk (figyelem! 19. századi, „nehéz” szöveg következik, hja kérem, Babits még azért temette Európát a múlt század húszas éveiben, amiért a gimnáziumokban meg akarták szüntetni a latin és az ógörög nyelv kötelez? tanulását, ma pedig azért sírnak a haladók, ha egy gimnazistának egy évben el kell(ene) olvasnia öt kötelez? olvasmányt – változnak az id?k, valóban…):

„Az ember nem a jelen pillanat, nem a pillantati szükség rabja; értelmi eszméletekre lévén alkotva, nem veszti el a múltat szem el?l; s ezáltal mind a jelennek több díszt szerezhet, mind a jöv?re kiszámított hatással tud munkálni. Innen van, hogy neme százados tapasztalásait ?si kincs gyanánt meggy?jtögetvén, szívemel? kilátást nyitott magának a mindenségbe, s alkalmassá l?n a titokban alkotó bölcsességet imádhatni. Innen van, hogy visszaemlékezni tud azokra, kik zsenge éveiben h?ven táplálák; s nem hiszi elégnek saját gyermekeiben fizetni meg a természetnek, mit szül?ivel érte tétetett: de hálaérzelmekkel fordul azokhoz aggságukban; s koporsóikat könnyek közt kíséri ki. E sajátságokhoz kapcsolja magát minden hála, melyet jóltev?ink iránt érezünk, minden tisztelet, mellyel a múlt és jelenkor jeleseihez viseltetünk, minden készség, mellyel sz?kölköd? embertársainknak segédkezet nyújtunk, szóval az erényeknek egész hosszú sora. Mit kell neked s mit kell minden embernek e gondolatnál érezni! Mert íme, egyedül a rény emel bennünket az állatokon felül; következ?leg ki annak birtokába magát nem tette, az kimutatta magának az emberi méltóságot becstelenít? helyet, hol maradott. Szeretni az emberiséget: ez minden nemes szívnek elengedhetetlen feltétele. Az emberiség egésze nem egyéb számtalan háznépekre oszlott nagy nemzetségnél, melynek mindegyik tagja rokonunk, s szeretetünkre és szolgálatainkra egyformán számot tart. Azonban jól megértsd! – az ember véges állat, hatása csak bizonyos meghatározott körben munkálhat. Azért ne hidd, mintha isten bennünket arra alkotott volna, hogy a föld minden gyermekeinek egyforma testvérök s a föld minden tartományinak egyforma polgáruk legyünk. A nap temérdek égitesteket bevilágít, de a világegyetem minden részeire mégsem hat ki: így az ember, ha nagy er?t nyert örökül, s erejének megfelel? állást

v?n a sorstól, ezrek, s?t milliomok el?tt jótékony napként világíthat; de az egész emberi nemre jóltev? behatást gyakorolni, az a nagyok legnagyobbikának sem adaték. Sohasem tudtam megérteni: kik azok, kik magokat világpolgároknak nevezik? Az emberi tehetség parányi lámpa, mely egyszerre keskeny kört tölthet meg fényével; s ha egy helyr?l másra hurcoltatik, setétséget hagy maga után. Bizonyos helyhez kell azért kapcsoltatnunk, hogy azt jótékony világítással állandóul boldogíthassuk. Minden, ami szerfeletti sok részre osztatik, önkicsinységében enyészik el. Így a szeretet. Hol az ember, ki magát a föld minden országainak szentelni akarván, forró szenvedelmet hordozhatna iránt ok keblében? Leonidás csak egy Spártáért, Regulus csak egy Rómáért, Zrínyi csak egy Magyarországért halhatott meg. Nem kell erre hosszú bizonyítás; tekints szívedbe, s ott leled a természett?l vett tudományt, mely szerelmedet egy házné phez s ennek körén túl egy hazához láncolja.”

„Az ember nem a jelen pillanat, nem a pillantati szükség rabja”.

Micsoda furcsa, ma már alig-alig érthet? hitvallás majd kétszáz év távolából! De a legfontosabb ez – ne felejtsük! 1834-ben járunk! –:

„Bizonyos helyhez kell azért kapcsoltatnunk, hogy azt jótékony világítással állandóul boldogíthassuk. Minden, ami szerfeletti sok részre osztatik, önkicsinységében enyészik el. Így a szeretet. Hol az ember, ki magát a föld minden országainak szentelni akarván, forró szenvedelmet hordozhatna iránt ok keblében? Leonidás csak egy Spártáért, Regulus csak egy Rómáért, Zrínyi csak egy Magyarországért halhatott meg. Nem kell erre hosszú bizonyítás; tekints szívedbe, s ott leled a természett?l vett tudományt, mely szerelmedet egy házné phez s ennek körén túl egy hazához láncolja.”

Ó, tempora! Ó, mores!

Zrínyi csak egy Magyarországért halhatott meg, miképp Leonidasz csak Spártáért.

Bele tudnak, s ami még fontosabb, bele mernek gondolni, mi történt azóta?

Nos, nézzünk egy másik évszámot, 111 évvel Kölcsey után!

1945. Ekkor jelenik meg Bécsben Karl Popper osztrák filozófus f?m?ve, címe a Nyitott társadalom (ismer?s?). Ebben a szerz? – mintha csak a mi Kölcseynkre akarna reflektálni – ezt írja: Aki saját népét, nemzetét, politikai közösségét bármely más elé helyezi, az akár tudja, akár nem, diktatúrát épít.

Akkor világos, ugye?

Kölcsey és Popper is két univerzumhoz tartozott, amely két univerzum között nem volt átjárás.

Akkor mi miért is csodálkozunk, amikor azt tapasztaljuk, hogy köztünk és közöttük sincsen semmi átjárás?

Talán csak azért, mert a közöttünk lév? szakadék létrejöttéhez nem volt szükség 111 évre. Inkább az a hátborzongató, hogy az én nemzedékem és Kölcsey nemzedéke közötti különbség elhanyagolható ahhoz képest, hogy micsoda átjárhatatlan ?r van nemzedékem és mondjuk a gyermekeink nemzedéke között.

Nos, ez az igazi kultúrsokk.

S valójában ez a kultúrsokk az, ami ennyire elviselhetetlenné teszi számunkra ezt a „woke”, ezt a „progresszív”, ezt a nem is tudom, milyen világot. S mivel én nem is tudom, milyen, kölcsönveszek néhány gondolatot Yoram Hazonytól, a világhír? filozófustól, aki most adott nagyon fontos és figyelemreméltó interjút a Mandinernek, amelyben egyebek mellett ezeket mondja:

„Az izraeli akadémikusok úgy gondolják, azt teszik, ami a legjobb a zsidó népnek és Izraelnek. Az öngy?lölet nem a megfelel? kifejezés, hogy megértsük, mit tesznek, nem szoktam használni ezt a szót, bár nekem tulajdonítják. Van egy világnézetük, ami a legtöbb országban ismer?s a tudományos körökb?l. A legtöbbjük valamilyen liberális, de jelent?s részük marxista. És Izraelben, akárcsak sok más nyugati országban, az egyetemi szellemi élet a liberálisok és a marxisták kezében van. Úgy t?nik, hogy Amerikában 2020-ban a marxisták nyertek. Az egyetemeken uralkodó kulturális forradalom minden konzervatív dolgot betiltana. De lehet, hogy már a liberalizmust is betiltaná. […]

Az egyetemeken szinte egyáltalán nincsenek konzervatívok. Kiszorítják azokat az embereket, akik a nemzeti és a vallási hagyomány mellett állnak. Az állítólag m?velt professzorok túl sok felvilágosodás kori filozófiát olvasnak, és azt hiszik, hogy a vallás a sötét középkorból való, és hogy a nacionalizmus felel?s a világ összes háborújáért. Ellenségnek tekintik azokat, akik meg akarják er?síteni a nemzeti és vallási hagyományokat és identitást. Az akadémiai világ szinte mindenhol ilyen. Ezért a legnagyobb kihívás manapság a konzervatívok és nemzeti érzelm?ek számára a fiatalság nevelése. Harminc-negyven évvel ezel?tt még normális volt, hogy egy egyetem konzervatív professzort keresett, akire lehetett mutogatni, hogy *„van azért nálunk ilyen is”*, ma már ez sem fér bele. Pedig manapság a legfontosabb intellektuális er?k a konzervatív és nacionalista irányból jönnek. Az összes kreatív energia, ami vonzza a fiatalokat, innen érkezik. De alig vannak olyan intézmények a Nyugaton, amelyek a konzervatív keresztény vagy zsidó és nemzeti eszmék közvetítésére épülnének. Ma ez kell, hogy legyen a prioritásunk.”

Kétségbeejt? és vérlázító. Ökölbe szorul az ember keze és az agya. Hát még, ha mindehhez hozzáolvassuk Jordan Peterson minapi írását, amelyben elmondja, miért nem professzor többé a Torontói egyetemen. Például ezért:

„El?ször is, képzett, s?t kiemelked?en képzett heteroszexuális fehér férfi végz?s diákjaimnak (egyébként sok másmilyen is volt már) elhanyagolható esélye van arra, hogy egyetemi kutatói pozíciókat ajánljanak fel nekik, kiváló tudományos munkájuk ellenére. Ez részben a sokszín?ség, az inkluzivitás és az egyenl?ség kvótái miatt van *(az általam preferált bet?szó: DIE – Diversity, Inclusivity, Equity – azaz HALÁL).* Ezeket ugyanis általánosan bevezették az összes egyetemen, annak ellenére, hogy az egyetemi felvételi bizottságok már pályafutásom idején is mindent megtettek annak érdekében, hogy soha ne kerüljenek figyelmen kívül a min?sítetten „kisebbségi” jelöltek kérelmei. A tanítványaim is részben ellehetetlenültek éppen azért, mert az én tanítványaim. Akadémiai persona non grata vagyok elfogadhatatlan filozófiai álláspontom miatt. Ez nem csak egyszer? kellemetlenség, hanem olyasmi, ami erkölcsileg tarthatatlanná tette a munkámat.

A második ok annak a megdöbbent? ideológiának a következménye, amely jelenleg lerombolja az egyetemeket, végül pedig az egész kultúránkat. Egyszer?en azért, mert konkrétan nincs jelen pillanatban elegend? képzett »BIPOC«*(BIPOC: black, indigenous and people of colour, azaz fekete, bennszülött és színes b?r? emberek. A szerk.)* ember ahhoz, hogy ilyen gyorsasággal teljesítsék a kit?zött diverzitási célokat. Ez köztudott volt minden egyetemen dolgozó embernek, aki az elmúlt három évtizedben akár csak egy felvételi bizottságban is dolgozott. Ez azt jelenti, hogy egy olyan kutatógenerációt akarunk létrehozni, akik teljesen alkalmatlanok a munkára. Már láthatjuk, hogy ez mit jelent azon borzalmas visszajelzések nyomán, melyek a kikerült diákokat érik. Ez a szemlélet az objektív tesztelés halálával együtt olyan súlyosan kompromittálta az egyetemeket, hogy azt nem lehet tovább figyelmen kívül hagyni. Ami az egyetemeken történik, mindent más színben tüntet fel annál, mint amit korábban elképzeltünk.”

És ez még csak az egyetemi, a tudományos világ.

De hogyan jutott ide a (nyugati) világ?

(folytatjuk)

Borítókép: Szabó Tímea (Fotó: MTI/Koszticsák Szilárd)

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló